

Hlavice

Hlavice je ta těžká kovová "bambule" na konci zbraně (u ruky, která zbraň drží). Je na zbraní potřeba kvůli jejímu správnému vyvážení. Těžiště zbraně by mělo být 5 cm od příčky směrem k čepeli. Nevyvážená zbraň (těžiště je blíže hrotu) je těžkopádná a pomalá. Převážená zbraň (těžiště je u příčky nebo dokonce na jílci) příliš lítá v ruce a svádí ke kydlení (sekání jen pohybem zápěstí).

U krátkých zbraní (dýky, tesáky) není vyvážení nutné. I když i tyto zbraně by měli mít alespoň nějakou (ne nutně těžkou a tedy funkční) hlavici, už jen proto, aby zabránila vyklouzávání zbraně z ruky. Jednoruční a obouruční meče by měly být určitě vyvážené. Pádné zbraně (sekery, kladiva apod.) se obvykle nevyvažují. Pokud chcete zlepšit jejich vyvážení hlavicí, je vhodné ji nějak zamaskovat.

Hlavice musí být těžká, a proto se dělá vždy z kovu. Pozor, nesmí na ní být žádné hroty ani ostré hrany. Ještě připomínáme, že u obouručních mečů se meč za hlavici přímo drží a proto musí být hlavice připevněna obzvláště pevně a musí mít tvar, který dobře sedne do ruky.

Hlavici lze vyrobit mnoha různými způsoby. Probereme zde postupně všechny běžné způsoby, od těch méně vhodných až po ty opravdu dobré.

Improvizovaná hlavice - prostě seženete doma něco těžkého a nějak to připevníte na konec jílce. Patří sem třeba omotání konce jílce drátem (většinou zdaleka nestačí hmotnost) nebo vydlabání dřeva jílce a vložení kovové zátěže (opět obvykle nestačí hmotnost). Běžné je připevnění většího množství velkých podložek šroubem do jílce (viz obrázek vpravo). Tento způsob ale není vhodný. Šroub je příliš namáhán a po krátké době se vždy zlomí. Část šroubu uvnitř jílce nejde vytáhnout a hlavici tak nelze opravit.

Spojka na topenářské trubky - koupíte ji v specializovanějších prodejnách, není drahá, a když vhodně upravíte průměr dřevěného jádra, můžete ho na něj přímo našroubovat. Můžete na ni dát koncovku nebo ji vylít olovem (první a druhý obrázek). Nevýhodou je ošklivý vzhled a nemožnost přesného vyvážení.

Nasazená hlavice - hlavici můžete vysoustružit (méně dostupná, ale mnohem levnější varianta) nebo koupit v e-shopu, nasadit na jádro zbraně a zalepit ho dvousložkovým epoxidem (třetí obrázek). Někdy je otvor v hlavici moc úzký a nejprve musíte zúžit jádro. Zúžení ale nesmí být příliš výrazné, aby se hlavice neulomila. Nevýhodou je opět nemožnost přesného vyvážení zbraně (tedy pokud nemáte hlavici na míru).

Odlévaná hlavice - pracnější, ale velmi vhodná varianta. Hlavici vymodelujete z modelíny (můžete se pokusit i o pěkné tvary jako lví či orlí hlava), namastíte, zalijete do sádry, vydlabete modelínu, formu důkladně vysušíte (v troubě přes noc), do dutiny vložíte (rovně a ne až úplně na konec) konec jádra zbraně (nemusíte se bát, dřevo i laminát tekuté olovo přežijí), roztavíte olovo, případně pájku (slitina olova a cínu používaná k pájení - je lesklejší, ale lehčí) a pomalu je vlijete do formy. Po vystydnutí sádry rozbijete kladivem a hlavici začistíte pilníkem. Pokud se to napoprvé nepovede, je možné hlavici roztavit (steče z jádra) a postup opakovat. Olovo lze tavit i na ohni, na pájku už je třeba plynový sporák. Aby hlavice na jádru dobře držela, je vhodné zalitý konec jádra předem upravit vyvrtáním otvoru, bočními zářezy nebo naopak přidáním šroubu.

Olovo nejlépe seženete ve výkupně kovů. Pokud kupujete rybářská olůvka, kupujte ta největší.

Je možné předem zvážit, jak má být hlavice těžká a podle hustoty modelíny a olova (či pájky - musíte vědět, z čeho budete hlavici dělat) spočítat a odvážit, kolik modelíny máte na její vymodelování použít (viz Návod na výrobu scimitaru).